

ΜΗΧΑΛΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις καὶ ταῖς ἑπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 30.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ : ἅπαξ ἢ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἑξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμονος παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος.—

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Οἱ ἐγγραφόμενοι συνδρομηταὶ λαμβάνουσι μόνον ὅλην τὴν σειρὰν τοῦ **Λυκογιάννη**, ὡς καὶ τὸ τέλειον μοθιστόρημα τοῦ **Μποῆμ**, οἱ **Ἐμποροὶ τῶν Ἑθνῶν** καὶ τίποτε ἄλλο.

ΤΑ ΤΟΥ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ

Ὅσακις πρόκειται νὰ γραφῆ τι περὶ τοῦ ἀνωτάτου ἐν ὅλῃ τῇ Ἀνατολῇ ἐκπαιδευτηρίου τῶν θηλέων, ἐνθυμούμεθα τὴν συμβουλὴν ἣν πρὸ πενταετίας περίπου μᾶς ἔδωσεν ὁ ἀοίδιμος Δεληγεώργης : Νὰ φειδεσθε ὅσον τὸ δυνατόν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ. Ἐκτοτε δὲν ἐγράψαμεν λέξιν περὶ τῆς Ἀκαδημίας αὐτῆς τῶν παρθένων, κωλυόμενοι πάντοτε ὑπὸ τῶν λόγων ἐκείνου. Καὶ ἐδυσανασχετοῦμεν τόσον ὅτε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅπερ μετ' εὐλαθείας ἐπρόφερον ὁ ἀληθὴς ἐκεῖνος Ἕλληνας, ἐκ βαθέων κατανοῶν τί θὰ πῆ παρθένος δι' ὅλον τὸν Ἑλληνισμόν, ἤγαστο καὶ ἐφέρετο βεβορωμένον ἐν ταπειναῖς ἐφημερίσιν, ἐπιζητούσαις ὡς ἐκεῖ τὸ σκάνδαλον καὶ τὸ γαργάλισμα τοῦ δημοσίου. Ἐὰν δὲ σήμερον καὶ ἡμεῖς σχίζομεν τὸ καταπέτασμα τῆς λήθης καὶ τῆς σιωπῆς, τοῦτο πράττομεν διότι τὰ τοῦ Ἀρσακείου ἐφθασαν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ἐσμέν δὲ βέβαιοι ὅτι καὶ ἂν ἔζη ἐκεῖνος, πρῶτος θὰ ἔλεγεν ἡμῖν : γράφατε ! Νὰ γράψωμεν, ὄχι διὰ νὰ καταστήσωμεν ἀντικείμενον δημοσιότητος τὸ Ἀρσακεῖον, ἀλλ' ἀκριβῶς διὰ νὰ συντελέσωμεν εἰς τὴν ἀναστολὴν τῆς δημοσιότητος αὐτῆς καὶ ἀποδώσωμεν τὸ διαπομπεῦθ' ἐκπαιδευτήριον εἰς τὴν βαθεῖαν αἰγὴν τοῦ ἱεροῦ ἄλλους, ὅπου πρὸ διετίας ἐμόναζεν ὡς ἀληθὴς παρθένος, αἰγὴν ταρρασομένην μόλις ὑπὸ τοῦ σεισμοῦ τῶν φυλλωμάτων τῶν δένδρων καὶ τοῦ κελυθίου τῶν ἐπ' αὐτῶν κοιταζομένων πτηνῶν.

Μία διευθύντρια ἐπαύθη, μία ὑποδιευθύντρια παρητήθη. Μία ἐπιμελήτρια τῶρα διευθύνει καὶ εἰς Βιῶνης σὺν αὐτῇ. Ἐως ἐδῶ τὰ πράγματα δὲν εἶνε πολὺ σοβαρὰ, ἀντάξια τοῦ προοιμίου ἡμῶν. Ἀλλὰ διατὶ ἐπαύθη διευθύντρια, περὶ ἣς δὲν ὑπῆρχον δύο γνώμαι εἰς τὰ στήθη πάσης Ἑλληνίδος μητρὸς ἢ Ἑλλήνου πατρὸς ἢ ἀδελφοῦ ἢ θεοῦ, ἢ κηδεμόνος, ὅτι ἐκείνητο ὅλα τὰ ψυχικὰ, διανοητικὰ, σωματικὰ ἀκόμη προσόντα ὅπως διευθύνῃ τοιοῦτο ἴδρυμα, ὅπου πᾶς τις καὶ πᾶσά τις μετὰ φόβου Θεοῦ ὀφείλει νὰ εἰσέρχεται,

ὡς εἰς ἱερὸν φρικτῶν μυστηρίων ; Οὐγάτηρ Ἡπειρώτου ἀρχηγοῦ, ἀγωνισθέντος εἰς τὴν μεγάλην μας ἐπανάστασιν μέχρι τοῦ νὰ ἐφέλικυθη τὸν ἔπαινον τοῦ **Καραϊσκάκη** ἐπὶ παλληκαρωσὴν καὶ ἡρωισμόν, ἐκπαιδευθεῖσα ἐν αὐτῷ τῷ Ἀρσακεῖῳ, διαπρέψασα, προσληφθεῖσα ὡς διδασκάλισσα καὶ ὑπαδιευθύντρια, ἀποσταλεῖσα εἶτα εἰς τὸ ἐν Κερκύρα ὑποπαρθεναγωγεῖον τοῦ Ἀρσακείου, διευθύνασα αὐτὸ ἑπταετίαν ὀλόκληρον, ἀφείσα ἀρίστους ἐντυπώσεις, προσκληθεῖσα εἶτα ὡς διευθύντρια ἐνταῦθα, διευθύνασα αὐτὸ ἐπὶ πενταετίαν, προσελκύσασα τὴν ἐμπιστοσύνην τῶν γονέων, τὴν ὑπόληψιν τοῦ προσωπικοῦ, τὴν ἀγάπην τῶν κορασιῶν, τύπος γυναικὸς ἀνατρεφούσης μητέρας, ἰσχνῆ, ὑψηλῆ, τίποτε γυναικὸς μὴ ἔχουσα, τὰ πάντα δὲ μητρὸς, μετὰ τοῦ μεγάλου λάμποντος ὀφθαλμοῦ τῆς καὶ τὸ προσέχον μέτωπον, ὁ στεφανοῖ θριξὶ σχεδὸν λευκῆ, τὰς κανονικωτάτας γραμμάς τοῦ προσώπου τῆς, τὴν καθαρεύουσαν διαλεκτικὴν τῆς καὶ τὴν αὐστηρότητα ὄλου τοῦ προσώπου, ὅπερ ὡς ἀναλλοίωτον προσωπεῖον ἐπικάθηται, οὐδὲ πάθη ἰσχυρὰ, οὐδὲ μίση, οὐδ' αἰφνιδίας παραλλαγὰς ἤθους καὶ ψυχικῶν διαθέσεων προδίδον, διατὶ αἰφνιδίως, ἀποτόμως, αὐθαδῶς, σκαιῶς, ζοφερῶς, ὡς πάνυ χαρακτηριστικῶς ἔγραψε μία ἐφημερίς, τὸ **Σεβαστὸν** Συμβούλιον τὴν ἀπαλλάττει τῆς διευθύνσεως τοῦ Καταστήματος τὰς παραμονὰς τῶν ἐξετάσεων, μετὰ τῆς δηλαδὴ σπουδῆς, ὡς νὰ ἠπειλοῦντο ἠθικῶς αἱ παρθένοι ὑπὸ ἀγρίου στίφους κατακτητῶν, ἀδιὰ λόγους γενικοῦ συμφέροντος», ὡς σκαιότατα τὸ ἐγγραφον τῆς παύσεως, ὅπερ ἀπέστειλαν αὐτῇ ὁ Προεδρεύων κ. **Μιχαὴλ Μελάς** καὶ ὁ γραμματεὺς κ. Ἀντωνιάδης, σημειώνει ;

Διὰ τί δὲ ἀμέσως μετὰ τὴν παύσιν τῆς διευθυντρίας ἀφείται καὶ ἡ ὑποδιευθύντρια νὰ δώσῃ τὴν παραίτησιν αὐτῆς, διότι ἄλλως θὰ ἐπαύετο καὶ ἔπρεπε νὰ σώθῃ ἡ φιλοτιμία τῆς ; Διότι τὸ Συμβούλιον, ἰδίως ὁ κ. **Μιχαὴλ Μελάς**, ἐφρόντισε καὶ περὶ τῆς φιλοτιμίας τῆς διευθυντρίας καὶ παρεκάλεσε καὶ προεκάλεσεν αὐτὴν εἰς παραίτησιν, ἀλλ' ἡ Ἡπειρώτις, ἢ Ἀρβανίτις, δὲν ἠνέχθη ν' αὐτοπροσβάλλῃ ἑαυτὴν παραιτουμένη, ἀλλ' εἶπε καθαρὰ εἰς τὸν προεδρεύοντα : νὰ μὲ παύσετε !

Βεβαίως δὲν θὰ σᾶς εἴπωμεν τί συνέβαινον ἐν τῷ Ἀρσακεῖῳ, διὰ νὰ προκληθῶν τὰ τελευταῖα συμβάντα, διότι οἱ μὲν κύριοι Σύμβουλοι ἦσαν ἐλεύθεροι ἕνα ἔτος νὰ μολύνωσι διὰ τῆς ἀνοχῆς καὶ τῆς δράσεώς των τὴν ἀτμοσφαιρὰν τοῦ Ἀρσακείου ἐσμέν ὁμως καὶ ἡμεῖς ἐλεύθεροι νὰ μὴ μολύνωμεν

τὰς ἰδίαις μαζ στήλας διὰ περιγραφῶν καὶ λεπτομερειῶν μὲ τὰς ὁποίας τρέφονται καὶ καθυδύονται οἱ κύριοι σύμβουλοι μῆνας τώρα κατὰ συνέχειαν, νομίζοντας ἴσως καὶ τιμὴν των μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ὅτι τὰς προσκάλεσαν, δώσαντες οὕτω ζῶν εἰς κατάστημα περὶ οὗ δὲν ἐγένετο λόγος καὶ τώρα γίνεται παρά πολὺς καὶ ποικίλος παρά παντοειδῶν ἀνθρώπων ποικίλης ἠθικῆς ποιότητος καὶ ἀξίας. Εὐτυχῶς ἵνα μὴ ταραξώμεν τοὺς μὴ εἰδότας, λέγομεν μόνον ὅτι τὸ σκάνδαλον δὲν προήλθεν ἐκ τῶν κορασίων, ἀλλ' ἐξ ἐνὸς συμβούλου ὅστις πρὸ πολλοῦ ἂν εἶχε συνείδησιν τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ ὥφειλε νὰ ἦνε παρητημένος, διὰ νὰ μὴ ξαναπατήσῃ πλέον εἰς τὸ Ἄρσάκειον. Ἄλλ' ὅχι μόνον δὲν παρητήθη, ἀλλὰ κατὰ τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν μελῶν, πρωταγωνιστήσας ἐν τῇ εἰσαγωγῇ τῆς πολιτικῆς ἐκλογικῆς διαφορᾶς καὶ εἰς αὐτὴν τὴν συγχρότησιν τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐταιρίας, κατώρθωσεν ὅχι μόνον νὰ προκαλέσῃ ἀποτυχίαν τῶν ὑποψηφίων μελῶν τοῦ Συμβουλίου, τῶν ἀπολαυόντων ἀμερίστου κοινωνικῆς ἐμπιστοσύνης ἀλλὰ καὶ νὰ εἰσαγάγῃ ἑαυτὸν μὲ οὐρανὸν ἰδικῶν του. Ἐν τῇ θυελλώδει ἐκείνῃ συνελύσει, ἐντὸς τῶν τειχῶν τοῦ Παρθεναγωγείου, ὀλίγου δεῖν καὶ πυγμαίαν ἀντηλάσσοντο καὶ λόγοι αἰσχροὶ ἀντήχησαν καὶ πολὺς ἄσεμνος ὀρυμαγδὸς ἠγέρθη, περὶ τοῦ τίς νὰ κερδίσῃ τὴν ἐκλογὴν. Τὰς παραμονὰς δὲ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἐπὶ τὸ τραμπουικιώτερον, περιφορὰ εἰς ταβέρνας, καὶ κεράσματα καὶ κρυφομιλήματα καὶ ἀγοραὶ ψήφων, τὰ πάντα ὑπὸ τῆς ἐπιτυχούσης μερίδος, ὑπ' ἧς ἐν θρισμῷ μεθυόντων καὶ οἴνοφλυγίᾳ κορυθαντιῶντων ἠκούσθη τὸ φοβερόν κείνο : Τὴν ἐκερδίσαμεν τὴν ἐκλογὴν !

Ποίαν ἐκλογὴν ; Τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἄρσακείου !!!

Καὶ εἶναι τώρα καιρὸς νὰ σὰς ἀναγράψωμεν τὰ ὄνόματα τῶν κυρίων συμβούλων : Μιχαὴλ Μελάς προεδρεύων, Ἄλξ.

Ἄντωνόπουλος (στρατιωτικὸς ἰατρός) γραμματεὺς, Ἄγγελος Σίμος (ὁ καταγγελλεὶς) Γεώργιος Δρόσος, Πασπάτης, Χαρίλαος, Σπυρίδων Δουρούτης, Διονύσιος Ζαχαρίου, Ἄθαν. Βαλαβάνης, Σπυρίδων Βλάχος.

Ἐὰν ἐρωτήσῃτε τοὺς Συμβούλους θὰ σὰς εἴπωσιν ὅτι τὰ πάντα προήλθον, διότι ἐγενήθη διχόνοια μεταξὺ Διευθυντῆς καὶ ὑποδιευθυντῆς καὶ ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀρθῶσιν αἱ αἰτίαι τοῦ σκανδάλου, διὰ νὰ ἀρθῇ αὐτὸ τὸ σκάνδαλον. Καταγγελλία ἐγένοντο ὑπὸ τῆς Διευθυντῆς ἢ Διευθύντρια πάυεται καὶ ἡ ὑπόληψις τοῦ καταστήματος σώζεται. Ἄλλ' ὁ καταγγελλόμενος ποῖος ἦτο ; "Ὅχι μία κόρη, ἀλλὰ εἰς Σύμβουλος ! Ἐκεῖνοι οἵτινες ἐτάχθησαν φρουροὶ τῆς ἠθικῆς, τῆς τιμῆς, τῆς ὑπολήψεως τοῦ Καταστήματος, ἐκεῖνοι ἀνοίγουσι ῥήγματα εἰς τὴν τιμὴν, καὶ λέγουσι : δεῦτε ὅλοι οἱ παλῆται ἄθροποι εἰσελθετε !

Καὶ τώρα περιορίζεται τὸ ζήτημα εἰς τοῦτο : πταίει ἐκείνη ; ἢ πταίει ἐκείνη ; ἀλλ' ἂν ἐκείνη ἀδικῇ ; ἂν ἢ ἄλλη ἀδικῆται ; Ἄν ἢ μία συκοφαντῇ ; ἂν ἢ ἄλλη εἶναι θυμὰ ;

Ἄλλὰ αὐτὰ εἶναι τὰ ἀφορῶντα τὸ Ἄρσάκειον, τὰ ἀφορῶντα τὴν Ἐταιρίαν ; Πρόκειται περὶ τῆς ἠθικῆς καὶ τῆς ἀγνότητος πεντακοσίων, χιλίων μελλουσῶν μητέρων, μελλουσῶν διδασκαλισσῶν, ἀρα περὶ ὅλου τοῦ θήλας ἐλληνικοῦ φύλου, καὶ περιορίζεσθε νὰ φρονίσῃτε μήπως μία γυνὴ συκοφαντῇ τὴν ἄλλην, καὶ τί κρίμα ! σφαγιάζῃται ἡ ὑπόληψις μιᾶς διδασκαλισσῆς, μιᾶς πτωχῆς κόρης, μιᾶς ἀπροστατεύτου καὶ ἐκτιθεταὶ εἰς καλὸς νέος, εἰς υἱὸς ἐξόχου πατρὸς, εἰς Σύμβουλος ; Δι' αὐτὸ σὰς ἐμπιστεύεται, ὃ δωδεκάς σκαιῶν καὶ διὰ βάνουσα ἔργα, οὐχὶ δὲ διὰ τὸ τιμαλφέστερον, τὸ λεπτότερον, τὸ ἱερώτερον, τὴν ἀγωγὴν παρθένων, προσωρισμένων Συμβούλων, τὸ Πανελλήνιον τὰς θυγατέρας του, τὰς ἀδελφὰς του, τὰ τέκνα του, τὰς μελλούσας συζύγους του, τὰς μελλούσας παιδαγωγούς του ;

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 490)

— Τέλος, ἀπηυθύνθη εἰς ἐπίσημον ταπητοπόλιν τῶν Παρισίων, ὅστις συνεσκεύασε καὶ διέταξε τὰ τῆς οἰκίας ἄνευ μὲν πολυτελείας, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ ἀρμοδιῶς.

— Τέλος, ἀγαπητέ μοι Λέον, βλέπω ὅτι οὐδὲν ἐλησμόνησας ἔσκέφθης περὶ πάντων.

— Προσεπάθησα τὸ κατὰ δύναμιν, νὰ σὰς εὐχαριστήσω ἀπάντησε μετριοφρόνως ὁ βαρόνος.

— Καὶ ἐγὼ σοὶ λέγω εὐχαριστῶ, Λέον, εὐχαριστῶ, ἀγαθὲ μοι ἀδελφέ !

— Ἐχεις τὸν λογαριασμὸν τῶν δαπανῶν ;

— Ἀναμφιβόλως, ἀδελφέ μου.

— Ὅθὰ σὲ ἐξοφλήσω, Λέον, ἅμα λάβω χρήματα ἐκ Γαλλίας. Γνωρίζω ὅτι δὲν εἶσαι πλούσιος.

— Ἀληθῶς, ὁ πατήρ μου δὲν ἐξοκονόμησε τὴν περιουσίαν του ἀλλὰ δὲν ἀρμόζει νὰ κρίνῃ αὐτὸν ὁ υἱὸς του. Ἄλλως, ἐνεκα τῆς ἐξαιρέτου ἡμῶν μητρὸς, ἧτις ἐπιγρύπνει, τὰ πάντα δὲν κατεποντίσθησαν, ἠδυνήθη δὲ νὰ συλλέξω τὰ ναυάγια. Ἐχω ἀκριβῶς ἱκανὰ, ὥστε νὰ μὴ ἀποθάνω ἐκ πείνης, ἀλλὰ χάρις τῷ Θεῷ, εἶμαι νέος, ἔχω θάρρος, θέλησιν καὶ θὰ ἐργασθῶ.

— Ὡ !

— Ὅσον δ' ἀφορᾷ τοὺς λογαριασμοὺς μας, ἀδελφέ μου, εὐκόλως, νομίζω, θὰ τακτοποιηθοῦν. Δὲν μοὶ χρεωστεῖτε τίποτε, ἐπειδὴ ἐγὼ ἀπεναντίας ὀφείλω.

— Πῶς ;

— Ὅτε ἡ μαρκησία Σαμαρῶνδ' ἐνυμφεύθη τὸν βαρόνον Δεσιμαίτζ, εἶχεν ἑκατὸν χιλιάδας φράγκων κληρονομίαν σας, ἀδελφέ μου. Σὰς ὀφείλω τὴν ποσότητα ταύτην.

— Γενναῖος, ἀφιλοκερδὴς, ἐσκέφθη ὁ μαρκητίσιος.

— Εἶσαι καλὸς καὶ γενναῖος, ὑπέλαβε μετὰ βαθείας συγκινήσεως. Ἄ ! δὲν ἠξέυρεις πόσον εἶμαι εὐτυχῆς ἀκούων σε ὁμιλοῦντα οὕτως. Ὁ ἀδελφός μου εἶνε τοιαῦτος, ὅπως τὸν ἤθελα ! Νομίζεις ὅτι εἶσαι ὀφειλέτης μου ἔστω ἄλλ' ἐγὼ σὲ ἀπαλλάττω τοῦ πρὸς ἐμὲ χρέους σου. Δὲν ἐρωτῶ πλέον περὶ τῆς ἐξοφλήσεως τῶν ὅσα ὑπὲρ ἐμοῦ ἐδαπάνησας,

Ἐπὶ δύο τῶρα ἔτη βοῶσι καὶ τοῖχοι καὶ αὐλαὶ καὶ κλίμακες καὶ κῆποι καὶ κοιτῶνες τοῦ Ἀρσακείου : σκανδάλου συμβαίνει ! Γνωρίζετε τί θὰ πῆ ἡ ἀντήχησι; σκανδάλου ἐντὸς φάλαγγο; πεντακοσίων κορασιῶν ; Ἡ ἔκρηξις βόμβας ἐντὸς πυριτιδαποθήκης μόνη δύναται νὰ δώσῃ εἰκόνα τῆς τελομένης ἠθικῆς καταστροφῆς, ὅταν τοιαῦτα βδελυρὰ κύματα κυλίσωσι τὸ εἶναι τῶν εἰς ἀτμόσφαιραν παρεναγωγείου. Πρὸ διετίας ἡ Διευθύντρια ἐξεστόμισε τὸν λογόν της. Ἦτο ἀληθής ; Ἦτο ἀνυπόστατος ; Τὸ πρᾶγμα ἦτο ἀδιάφορον. Τὸ Συμβούλιον ἐν καὶ μόνον εἶχε καθήκον, νὰ ἐρωτήσῃ, ν' ἀνακρίνῃ, καὶ ἢ πεισθὲν ἢ μὴ πεισθὲν ν' ἄρῃ πᾶσαν αἰτίαν τοῦ σκανδάλου. Εἰς τοιαῦτα ἰδρύματα μόνον ὑπάτη καὶ συνοπτικὴ δικαιοσύνη ἐφαρμόζεται. Καὶ ἡ δικαιοσύνη ἐνταῦθα ἦτο : νὰ γίνῃ τρόπος ὥστε νὰ μὴ ἀκούεται τὴν ἐπιούσαν, ὅτι ἠκούετο τὴν προτεραίαν. Αὐτὸ καὶ ὄχι ἄλλο ! Ἀπὸ ἐναντίας ποία ὑπῆρξεν ἡ διαγωγὴ τοῦ Συμβουλίου ; Νὰ κηρυχθῇ ὑποχείριον τοῦ ἐνός, ἐκείνου συμβούλου καὶ νὰ συντελέσῃ ὁλόκληρον εἰς τὴν θεραπείαν ἢ τῶν σκοπῶν του ἢ τῆς φιλοτιμίας του. Ὅλον τὸ Ἀρσακίον ἐθυσιάζετο δύο τῶρα ἑαυτούς εἰς τὸν ἕνα ἐκείνον σύμβουλον ! Καὶ ἀντηχοῦσε κάθε μέρα τὸ σκάνδαλον καὶ ἐψιθυρίζετο, καὶ ἐσχολιάζετο, καὶ ἀπησχόλει τὰς μαθητριάς, καὶ ἀπησχόλει τὸ προσωπικόν, καὶ ψι ψι ψι ἀπ' ἐδῶ, καὶ κρουφὰ γέλωτα ἀπ' ἐκεῖ, καὶ ἐπιγραφαὶ αἰσχροὶ ἐπὶ τῶν τοίχων, καὶ περιγραφαὶ αἰσχροτέρας διὰ τῶν σατυρικῶν φύλλων, καὶ κρουφὰ τῶν φύλλων αὐτῶν ἀνάγνωσις, καὶ διδασκαλίαι συντάκτριαι καὶ ἀνταποκρίτριαι, καὶ θρίαμβος πότε τῆς μιᾶς μεριδίας καὶ πότε τῆς ἄλλης, καὶ ὅλα αὐτὰ ὑπὸ τὴν ἐνθερμον προστασία, καὶ τὴν ἐνεργητικωτέραν δράσιν τοῦ Συμβουλίου.

Ἔως οὗτο ἀπεφάσισαν νὰ παύσουν τὴν Διευθύντριαν, νὰ παραιτήσουν τὴν ὑποδιευθύντριαν, νὰ μὴ παυθοῦν δὲ, οὔτε νὰ παραιτηθοῦν αὐτοὶ οἱ πρωταγωνισταὶ τοῦ σκανδάλου,

οἱ θρέφαντες καὶ ἐνδύσαντες καὶ φιλοξενήσαντες αὐτὸ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ οἴκου, εἰς ὃν ἐτάχθησαν σκοποὶ, προωρισμένοι καὶ αὖραν ἀκόμη ὑποπτον νὰ ἐμποδίζουσι ἀπὸ τοῦ νὰ περᾶ τὸν οὐδὸν τοῦ οἴκου.

Καὶ με τοῦτο τί ; Ἡ διευθύντρια κατήγγειλε τὸ σκάνδαλον καὶ ἡ διευθύντρια παύεται ἄλλ' ἡ διευθύντρια κατήγγειλε τὸν σύμβουλον καὶ ὁ σύμβουλος δὲν παύεται. Λοιπὸν τὸ σκάνδαλον μένει ἀέριον ἐν τῷ Ἀρσακίῳ καὶ ὁ κ. Μιχαὴλ Μελάς ὑπογράφει τὴν παῦσιν ἐκείνης, πρὸς ἣν ἔλεγε : **Μοῦνδζωσέ μας καὶ παραιτήσου**, καὶ δέχεται καὶ καταδέχεται νὰ προεδρεύῃ ἀκόμη Συμβούλων, ἀπειλησάντων τὴν ὑπόληψιν τῶν Ἀρσακείων.

Τὰ πράγματα λοιπὸν ὄθουσιν εἰς ἐν καὶ μόνον συμπέρασμα ! Νὰ συστηθῇ τριμελὴς ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ περιλαμβάνουσα τὸν Μητροπολίτην Ἀθηνῶν, τὸν Πρόεδρον τοῦ Ἀρείου Πάγου κ. Βάλβην καὶ τὸν Εἰσαγγαλέα κ. Διαμαντόπουλον, ἧτις ὄχι μόνον νὰ ἐξετάσῃ τὰ συμβάντα, ἀλλὰ καὶ νὰ γνώμοδοτήσῃ περὶ τοῦ πῶς εἶνε δυνατόν νὰ ἐξαγνισθῇ τὸ ἄγχος τῶν Συμβούλων καὶ νὰ προφυλαχθῇ τὸ Καστήριον ἀπὸ μέλλοντος μολύσματος.

Καλιδάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Τὸ προχθεσινὸν ἀτμόπλοιον τῆς ἑλλ. ἀτμοπλοικῆς ἐταιρίας, οὗ τὸ ὄνομα δὲν ἐνθυμούμεθα, μᾶς διεβεβαίωσεν ἐπιβάτης ὅτι καθ' ἣν στιγμὴν ἐπλησίαζεν εἰς Σπέτσας λέμβος τις ἐκ Πορτοχελίου ἀναφανείσα ἀνέκοψε τὸν πλοῦν τοῦ ἀτμοπλοίου, καὶ ὡς μαγνητικὴ βελόνη ἐστρεψε τὴν πῶραν του πρὸς ἑαυτήν, καὶ μετὰ μίαν ὡς ἔγγιστα ὥραν τὸ ἀτμόπλοιον καὶ ἡ λέμβος συνεσπῶντο ἀμοιβαίως. Δύο ἐπιβάται ἐπρόκειτο νὰ ἐπιβιβασθοῦν, καὶ τὸ ἀτμόπλοιον χά-

ταῦτα ἐνωῶ ἄλλως νὰ πληρώσω εἰς τὸν ἀδελφόν μου. Ἐπανέρχομαι εἰς Γαλλίαν με τέσσαράμισθ ἑκατομμύρια.

— Τέσσαρα ἑκατομμύρια ! ἐπεφώνησεν ὁ βαρόνος, ὅστις ἔβλεπεν ἀντανακλῶντα τὸν Πακτωλὸν τοῦτον διὰ τινος θάμβους.

— Ὅ,τι ἤθελα νὰ πράξω διὰ τὴν μητέρα μας καὶ διὰ σέ, ἐξηκολούθησεν ὁ μαρκήσιος, θὰ τὸ πράξω διὰ σέ μόνον εἶσαι πτωχός, θὰ σοῦ δώσω μίαν περιουσίαν.

— Ὡ ! ἀδελφέ μου !

— Ὅταν θὰ νυμφευθῆς, Λέον, θὰ μάθῃς τί προτίθεμαι νὰ πράξω ὑπὲρ σοῦ. Ἐν τούτοις θὰ μείνης πλησίον μας, θὰ συζήσωμεν, τὸ δὲ βαλάντιόν μου θὰ ἦναι καὶ ἰδικόν σου. Θὰ εὐρισκόμην, σὲ βεβαιῶ, εἰς πολλὴν ἀμνηχανίαν, ἐὰν δὲν σὲ εἶχον πλησίον μου, πρὸς δικάσειν τοῦ κεφαλαίου μου. Γνωρίζεις οἰκονομολογικὰς ἐπιχειρήσεις ;

— Ὀλίγον, ἀδελφέ μου.

— Τὸ ὁποῖον σημαίνει, γνωστῆς οὔτης τῆς μετριοπροσύνης σου, ὅτι εἶσαι λίαν ἐντριβής εἰς αὐτάς. Ἐγὼ δὲν ἔμαθον σχεδὸν ἄλλο τι ἢ τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν ἀποικιακῶν προϊόντων τοῦ Ἰνδικοῦ Ἀρχιπελάγους διὰ διαφόρων ἐμπορευμάτων τῆς ἀρχαίας ἠπείρου. Εἶμαι εἰς ἐμποροί. Σὺ, Λέον, θὰ μοὶ βοηθήσῃς, θὰ ἦσαι ὁ δὴηγός μου.

— Ὅ,τι θὰ δυνηθῶ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀδελφέ μου, θὰ τὸ πράξω προθύμως.

ΚΣΤ'

ΤΟ ΜΕΛΑΝ ΠΙΘΝΟΝ

Ὁ μαρκήσιος καὶ ἡ Μαρκησία ἀποκατεστάθησαν ἐν Πόρ-Μαρλύ.

Ὁ Λέων οὐδεμίαν εἶπεν ὑπερβολήν. Ἡ ἰδιοκτησία ἦν μαγευτικὴ. Ἡ μικρὰ αὐτῆ γωνία, ὅπου ὁ ἀὴρ εἶναι ἠρωματισμένος, ὅπου πηγὴ τις κελάρυζει ἠδέως, ὅπου τὰ πτηνὰ κελადοῦσιν, ὅπου μεγαλοπρεπῆ ἄνθη διανοίγονται ὑπὸ τὰς θωπευτικὰς ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου, φαίνεται ἐπίτηδες ἐσχηματίσθη διὰ δύο νεαρῶν, λατρεύοντα ἀλλήλους, συζύγους.

Ἡ Λουκία ἦτο καταγοητευμένη καὶ πρὸς ἐκφρασιν τῆς εὐαρεσκείας της συνεχῶς ἔλεγε :

— Νομίζω ὅτι εὐρίσκουμαι ἐν Βεγγάλῃ.

Ἡ κατοικία ἦτο ἐξαισία, μικρὸν τι ἀνῆκτορον. Τὸν ἐσωτερικὸν καθωραϊσμένον καὶ τὴν συσκευὴν αὐτῆς ὑπεγύρουσε πλήρης φιλοκαλία. Τὰ πάντα ἦσαν μαγευτικά. Ὁ θάλαμος καὶ τὸ κομμωτήριον τῆς νεαρᾶς γυναικὸς ἦσαν θαυμάσια.

Ὁ Λέων εἰθισμένος εἰς τὴν κομψότητα καὶ εἰς τὰς λεπτότητας τοῦ παρισανοῦ βίου καλῶς διέταξε τὰ πράγματα, ἡ δὲ Λουκία μετὰ σπουδῆς ηὐχαρίστησε καὶ συνεχάρη αὐτῷ. Δύο ὄχηματα εὐρίσκονται εἰς τὸ ἀμαξοστάσιον καὶ τρεῖς ὄρχειαι ἵπποι ἐντὸς σταύλου.

Σχεδὸν καθ' ἡμέραν περὶ τὴν δαίτην οἱ δύο ἀδελφοὶ καὶ